

לאו שלא כתוב בתורה

1. עין איה ברכות 21

כי ההרגשה השכלית מובילה את האדם להשכיל אל זולתו כאל עצמו. כי בשכל אין פרטיות כ"א כלליות, ובהיות האדם נוטה אל שכלו יותר מאל חמרו, נמשכות רגשותיו אל ההרגשה השכלית שמכרת רק צדק ויושר. ע"כ איננו נפרד לעצמו, אבל כל זמן שימשך אחר הערב לחושיו בלבד הנה הוא נפרד לעצמו, כי אין בחושים כ"א פרטים, כדברי הרמב"ם במו"נ אין פרט בשכל ואין כלל בחוש. ויסוד הקדושה היא תמיד התאחדות הפרטים לכלל אחד. ע"כ אין דבר שבקדושה פחות מעשרה, שהוא מהפרטים המתאחדים, להעשות כלל אחד.

2. ע"ר ב, ד

כל הכתובים קודש ושיר-השירים קודש קדשים... אבל מה נמוכים הם הגמדים, בעלי עינים טרוטות, הזוחלים סביב לשדרת-האבנים התחתונה של מגדל עופל, ורושמים את קומתו, אשר לעב תגיע, רק כדי פשיטת ידם הקטנה ומעוף עינם, שדוק ותבלול שמו עליה מצור. ואם מראש מגדל עופל יוגד להם, שרואים את הכוכב, מלא הוד ויפעה, מיד יחליטו כמה נמוך הוא הכוכב הנהדר.

3. ספר החרדים פ"סו

קמט) השכינה נקראת אהבה, כאשר ישראל באהבה זה עם זה הרי שכינה ביניהם. ואם לאו, הרי השנאה שהיא קליפה ביניהם בר מינון, ולכך חבור עצבים אפרים הנח לו, ואם חלק לבם עתה יאשמו:

3א. רבינו בחיי על דברים הקדמה לפרשת נצבים

זחו שאמר מאהבה מסותרת, והיא השכינה הנסותרת הנקראת אהבה, כענין שכתוב (שם טו) טוב ארוחת ירק ואהבה שם, ובאורו שכינה, כענין (שיר ב) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה, (שם ח) ...

עע

4. סוטה יז, א

דריש ר"ע איש ואשה זכו שכינה ביניהן לא זכו אש אוכלתן.

(4) אוצרות הראיה בג עמוד 1081

אבל כל זה לא יוכל לגרום שאהבתי מלאת השלחבת היוקדת בי, לעמנו הקדוש ולכל פרטיו תהיה נפגמת, אפילו כחוט השערה והיא עומדת בקרבי במדה שווה למכבדי ולבוזי את כולם אני אוהב בלא מצרים.

(4) תלמוד בבלי מסכת סוטה דף כ/א

משנה... ר' יהושע אומר רוצה אשה בקב ותפלות מט' קבין ופרישות. הוא היה אומר חסיד שוטה ורשע ערום ואשה פרושה ומכות פרושין הרי אלו מבלי עולם.

(5) תלמוד בבלי מסכת סוטה דף כב/ב

ומכות פרושין וכו': תנו רבנן שבעה פרושין הן פרוש שיכמי פרוש נקפי פרוש קיזאי פרוש מדוכיא פרוש מה חובתי ואעשנה פרוש מאהבה פרוש מיראה פרוש שיכמי זה העושה מעשה שכם פרוש נקפי זה המנקיף את רגליו פרוש קיזאי א"ר נחמן בר יצחק זה המקיז דם לכתלים פרוש מדוכיא אמר רבה בר שילא דמשפע כי מדוכיא פרוש מה חובתי ואעשנה

(6) ספר חדושי אגדות חלק שני עמוד סה - מסכת סוטה

פרוש מאהבה. נראה שר"ל בשביל אהבת האדם הוא עושה המצוה ובשביל יראת האדם הוא עושה המצוה, כמו שאמר בפר' ד' מיתות (סנהדרין ס"ב א') העובד מאהבה העובד מיראה והוא אהבת האדם ויראת אדם.

2. ספר נתיבות עולם ב - נתיב אהבת השם - פרק א

ודע כי אהבה הזאת שהאדם נמשך אל השי"י הוא מצד עצמו מבלי שום תכלית רק מצד עצמו של אדם... כי אף אם באים כל היסורין בעולם על האדם האהבה שהיא בעצם אין כאן בטול... משל זה שאם כל המעכבים באים על האש שהוא משתוקק תמיד אל מעלה, ואף אם כל המתנגדים ומעכבים יבאו עליו אין מסירים אותו מדבר זה ותמיד הוא משתוקק אל דבר זה, כי מה משתוקק האש לעלות למעלה הוא דבר עצמי אליו ואין בטול לדבר עצמי ודבר זה השלמתו.